

ΚΑΤΙ ΤΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΕΓΡΑΦΗ

Ἴδού, φίλτατέ μοι συνώνυμε παρὰ στίγμα, —ὡς θὰ ἐλέγομεν παρὰ τρίχα—ἐν θέμα τὸ ὁποῖον, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶχες τὴν καλωσύνην νὰ ζητήσης καὶ παρ' ἐμοῦ ὀλίγας γραμμὰς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἡμερολογίου σου, μὲ ἀπσχολεῖ, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ ἐξεύρω ὅσον καὶ ἂν βασανίζω τὸν ἐγκέφαλόν μου.

Κἄτι τι τὸ ὁποῖον δὲν ἐγράφη! ἀλλὰ τί μέχρι τοῦδε δὲν ἐγράφη πρὸς θεῶν, ἀφοῦ ὅλοι περὶ ὅλων ἐν Ἑλλάδι γράφουσι;

Περιστρέψωμεν ἐν τούτοις ἀκόμη τὴν κεφαλὴν μας, ὡς ὁ ταχυδακτυλοουργὸς τὴν θαυματοποιὸν αὐτοῦ φιάλην, ἐξ ἧς ποικίλα τὴν γεῦσιν καὶ τὸν σχηματισμὸν ἐξάγονται ρευστὰ καὶ ἴδωμεν μήπως καὶ ἐκ ταύτης παραχθῆ τι καινόν. . . Πλὴν μάτην! Οὐδὲν καινὸν προάγεται εἰς φῶς, καὶ τούναντίον πολλὰ κενὰ ἐν αὐτῇ διαφαίνονται. . .

— Ἀλλὰ πῶς, ἴσως ἀνακράξης, δὲν διασώζεται λοιπὸν οὐδεὶς κόκκος πρωτοτυπίας. . .

— Κόκκος ναί, πρωτοτυπίας ὄχι!

Ἐξ ἑνὸς κόκκου, τὸν ὁποῖον ὡς βλέπεις διεκδικοῦμεν, τί δύναται γενναῖον νὰ παραχθῇ ἀφοῦ ἀπαιτοῦνται τούλάχιστον 20 κόκκοι... κινίνου πρὸς καταστολὴν τοῦ ἐλαφροτέρου πυρετοῦ!

Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ ἀθῶόν μου αὐτὸ λογοπαίγνιον μὲ φέρει ἄκοντα εἰς τὴν πυρέσσουσαν ἐκείνην ἐποχὴν τοῦ Γκαζοχωρίου περὶ ἧς τοσαῦτα ἐγράφησαν, ὥστε ἂν ἡ κινίνη καὶ τὰ λοιπὰ σαρμακευτικὰ εἶδη ἀποτελοῦσι τὸ Λαβεῖν τῆς ἐπαράτου ἐπιδημίας, θέλομεν ἔχει χρεώστην κατὰ πολὺ τὸ ἀντίστοιχον αὐτοῦ... Δοῦνειν!

Καὶ ὁμως ἐγὼ ἔθηκα ὡς ἐπικεφαλίδα τῶν γραμμῶν τούτων κάτι τι τὸ ὁποῖον δὲν ἐγράφη...

*
* *

Τόσῃν ἀποστροφῇ αἰσθάνομαι πρὸς τὰ μαθηματικά, ὥστε πρώτην φορὰν σήμερον ἐπεθύμησα νὰ ἤμην Ἀρχιμήδης! Εὐρον, εὐρον! θὰ ἀνεφώνουν ὡς ἐκεῖνος, ἀδιάφορον ἂν θὰ εὔρισκον ἢ μὴ, ἤρκει ὅτι θὰ ἤμην Ἀρχιμήδης. Διότι δὲν δύνασαι νὰ μ' ἀρνηθῆς ὅτι σήμερον πλείοτεροι ὑπάρχουσιν ἐφευρέται ἢ Ἀρχιμήδαι... ἄρκει νὰ ρίψῃς ἐν βλέμμα εἰς τὰ ἀποξηραντικὰ τῆς σταφίδος μέτρα!..

Ἄλλὰ καὶ πάλιν λεληθότως ἐρρίφθην ὡς Ἀγγλος περιηγητῆς ἢ ὡς Ἕλλην πυργίτης ἐν μέσῳ τοῦ γνωστοτάτου ἑλλήν. προϊόντος, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ ὑπεσχέθην, ὡς ἐνθυμεῖσαι, κάτι τι τὸ ὁποῖον δὲν ἐγράφη.

Τί εἶνε ἐν τούτοις τὰ λεγόμενα διαιμόνια πνεύματα! Ἐὰν ἐν ἐξ αὐτῶν συγκατετίθετο νὰ ἐνοικήσῃ καὶ πρὸς στιγμὴν ἔστω ἐντὸς τοῦ κρανίου μου καὶ ἐγὼ θὰ ἀπηλλαγσόμενην τοσοῦτων ἐγκεφαλικῶν βατάνων, καὶ τὸ ἡμερολόγιόν σου θὰ ἀνήρχετο εἰς δυσθεώρητον περιωπὴν, ἀφοῦ θὰ περιελάμβανεν ἐν ταῖς σελίσιν αὐτοῦ τὸ ὄνομά μου!..

Ἄσπον ἀφορᾷ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ θέματος... Ἐ, αὐτὴ θὰ περιεκλείετο ἐν τῷ ὀνόματί μου.

*
* *

Καὶ ὁμως πρέπει νὰ φέρω εἰς πέρας ἢ τούλάχιστον ν' ἀρχίσω τὴν ἀναγραφεῖσαν ἀρχῆθην ὑπόσχεσίν μου, ἀφοῦ πολλὰ

μέχρι τοῦδε ἔγραψα χωρὶς νὰ θίξω οὐδὲ πόρρωθεν ἀκόμη τὸ κατὶ τί μου ὅπερ δὲν ἔγραψα. Κατὰ τοῦτο ὁμολόγησον ὅτι ὁμοιάζω τοὺς "Ἕλληνας πολιτευτάς, οἵτινες οὐδὲν πράττουσιν ἐξ ὧσων ὑπόσχονται οὔτε πρὸς ἐπίτευξιν τοῦλάχιστον τοῦ ἰσοζυγίου.

Καὶ τώρα τὸ ἰσοζύγιον αὐτὸ δὲν ἤξεύρω πῶς μὲ ἐνθυμίζει τὴν γνωστὴν ξυλίνην αἰώραν, συνισταμένην ἐκ μιᾶς δοκοῦ ἐφαπτομένης μονοξύλου, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας κáθηται δύο παῖδες καὶ ἀμοιβαίως αἰωρῶνται. Ἄλλ' ὅταν τὸ ἕτερον τούτων αἰφνιδίως ἀποσυρθῆ, ἡ ἄκρα ἐφ' ἧς ἐκάθητο ἀνατινάσσεται εἰς δυσθέατον ὕψος, ὑπέικουσα εἰς τὸ βάρος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐτέρας ἄκρας τῆς δοκοῦ καθημένου ἐτέρου παιδός. Τὴν παιδικὴν ταύτην αἰώραν μοὶ ἐνθυμίζει τὸ ἑλληνικὸν ἰσοζύγιον, ὁπότεν ὁ "Ἕλλην πολιτευτὴς ἀνέρχεται εἰς τὰ πράγματα ἀποσυρομένου τοῦ ἀντιπάλου του. . . .

Ἄλλὰ καὶ πάλιν, ὡς ὄρας φίλε μου, ἀπεμακρύνθη παρασάγγας πολλὰς τοῦ θέματός μου, διότι εἶνε πασιδῆλον ὅτι ὁ "Ἕλλην πολιτευόμενος εἶνε πλειότερον γνωστὸς διὰ τῆς τελευταίας ἢ διὰ τῆς ἑλληνικῆς αὐτοῦ ιδιότητος! . .

*
*
*

Ἀπεμακρύνθη λοιπὸν πολὺ- τὸ βλέπω καὶ ἐγὼ- ἢ μᾶλλον δὲν βλέπω πλέον ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τὸν τίτλον τοῦ θέματός μου, ἀλλὰ καὶ τόσην ἔφεισιν αἰσθάνομαι τοῦ ν' ἀπομακρυνθῶ ἀκόμη, ὥστε μόνον ἡ ὑπογραφή μου δύναται ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν ροῦν τῆς ἀπεραντολογίας μου.

Πρὸ τούτου ὅμως ρίψον καὶ σὺ ἐν βλέμμα εἰς τὰ ἀνωτέρω καὶ θέλεις ὁμολογήσει ὅτι ἂν δὲν κατώρθωσα νὰ φέρω εἰς πέρας τὸ κατὶ τί μου ὅπερ δὲν ἔγραψα, κατώρθωσα ὅμως νὰ γράψω κατὶ τί . . . καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν ἢ ἐπικεφαλῆς μου, νομίζω, δὲν μὲ διαψεύδει.

ΚΟΚ